Ч. 296 (14.193). Львів, вівторок 5. листопада 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 501.060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Греко-католицьке архиєпископство на Закарпатті.

З достовірних джерел довідуємося, що Апостольська Столиця небаром утворить нову провінцію нашої українсько-католицької Церкви, а саме на Закарпатті. Архиєпископом буде Преосв. Павло Гойдич ЧСВВ, теперішній греко-католицький адміністратор у Пряшеві. Кандидатура мукачівського єпископа Олександра Стойки перепала за його мадярофільські настрої. Також є певні вістки що на Закарпатті повстане небавком нове наше єпископство з осідком у Густі.

Свято Товариства ремісників „Зоря".

Посвячення поширеної домівки. — Інавгурація відчитового сезону.

У неділю, 3-го ц. м., вполудне відбулося посвячення нової домівки Товариства українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря" у Львові у власній камяниці при вул. Вірменській 35. Управа Т-ва віддавна робила заходи, які щойно тепер увінчались успіхом: звільнилося на 1-ому поверсі, де вже Т-во мало дві кімнати і салю, сусіднє помешкання; його відремонтовано і перейнято до власного вжитку. В той спосіб Т-во „Зоря" має з усіх українських станових організацій чи не найкращу домівку, яка служить як організаційний, освітній та товариський центр українських ремісників!

Акту посвячення нової домівки доконав о. *Василів*, який теж у щирих словах склав на руки многозаслуженого голови Т-ва, дир Сидорака, бажання найкращого розвитку Товариства в його новій хаті. З черги голова дир. *Сидорак* пригадав подію, яка стала для Т-ва „Зоря" товчком заходів здобути собі власний вигідний кут: це то 27 літ тому тодішні москв. посідачі українського „Народнього Дому" викинули відтіль „Зорю" на вулицю! При цій нагоді нинішній провідник організації вшанував память заслужених своїх попередників, передовсім пок. інж. Василя Нагірного. Коротка, висловлена простими й невибагливими зворотами, але ясна, річева, пройнята одночасно любовю твореного діла, промова дир. Сидорака не залишила у численних учасників свята ніяких сумнівів, що справді „добро українського ремісництва — це дорібок української нації!"

Гарний, невеличкий, але сильний мішаний хор „Зорі", відспівав „Многая літа" свому голові та „Зорянський Гимн". Безпосередньо після того започатковано цикль відчитів, що будуть відбуватись там що-неділі вполудне. Відтак хор відспівав ще дві пісні та національним гимном закінчено це свято. Між присутніми гістьми був м. ін.: голова Організації українців м. Львова пос. д-р С. Біляк, інж. М. Теоридло, д-р Станецький, проф. К. Чехович, інж. Вінцковський, представники преси і ін.

Італійці зачали наступ на Макале.

ІТАЛІЙЦІ ЗДОБУЛИ ГАУССІЕН.

АСМАРА, 4. 11. ПАТ. Спеціяльний кореспондент ПАТ-а на еритрейському фронті повідомляє, що Гауссієн, яке лежить в половині шляху між Адігратом і Макале зайняв італійський корпус тубильчих військ. Ген. де Боно особисто приглядався до рухів військ. Італійські війська, що посуваються на південь, мусять поборювати великі теренові труднощі, але не зустрічають ніякого опору абісинців, що відступають без боротьби. Абісинські війська зосереджуються далі.

ІТАЛІЙСЬКИЙ НАСТУП НА МАКАЛЕ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Відновлений учора наступ на Макале зачався перед сходом сонця в год. 2-ій. На переді йшли відділи аскарисів, потім танків, кольони правильних військ і відділи „чорних сорочок". Розвідчі лети італійських літаків не ствердили ніде більших абісинських частин. Запримітили тільки декілька гнізд скорострілів і кілька протилетунських гармат. Міністр Чіяно, що брав участь у розвідчих летах, твердить, що з цілою рішучістю неможливо ствердити присутність абісинських військ, бо вночі переносяться з місця на місце, а день ховаються використовуючи нерівности скалистого терену й гірські провали. Тому, що італійці оперують більшою скількістю танків, не можна рахуватися з поважнішим спротивом

Рас Гугса йде разом з італійськими військами. Вістку, що він є їх провідником здементували. Підготова до теперішнього наступу тревала 3 тижні. На терен воєнних ділань перевезено 10 тис. тон засобів прохарчування і муніції. В тій цілі урухомили 3.500 вантажних авт.

АДДІС-АБЕБА, 4. 11. ПАТ. Італійська кольона посувається на південь від гори Мусса Алі. Вона намагається мабуть зайняти залізничу лінію. Незабаром мають до неї прилучитись змоторизовані війська. На південному фронті спокійно. Дощ, що падав кілька днів зовсім унеможливив діяльність танків і панцирних авт.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТРУДНОЩІ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Корпус армії ген. Сантінія, що вирушив з Едагагамус у присутности маршала де Боно, пройшов до Ендамо Серо, не зважаючи на теренові труднощі. За військами їхали вантажні авта з харчами. Італійські кольони не зустрінули ніякого опору. Здогадуються, що абісинські війська зосереджуються на південь від Макале.

ЛІВЕ АБІСИНСЬКЕ КРИЛО СИЛЬНЕ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Деджасмач Аелю, що командує абісинськими військами у провінції Волькаїт, що є лівим крилом армії Гайле Селяссіє, повідомив негуса, що йому не треба підмоги. Деджасмач Аелю повідомляє, що його війська кілька разів перейшли ріку Сегіт і ввійшли до Еритреї. Армія має доволі харчів, що вистануть до нових жнив у грудні. На цьому фронті в найближчій майбутності не буде абісинського протинаступу, бо більшу частину військ пересунено в напрямі на Макале

Замах на китайського премієра

ЗОРГАНІЗУВАЛА КОМУНІСТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ.

НАНКІН, 4. 11. ПАТ. Слідство у справі замаху на китайського премієра виявило низку сенсаційних подробиць, про махінації третього інтернаціоналу. Викрили широко розгалужену організацію, що мала на меті вбити маршала Чан-Кай-Шека. Тому, що окруження маршала пильно стерегло й тому, що не було відповідної нагоди до цих намірів не можна було перевести, вибрали на другу жертву премієра Ванг-Чінг-Веї.

Згадана організація мала широко розгалужені звязки в колах куомінтангу й у всіх майже міністерствах. При розбудові тієї організації незвичайно діяльна була одинока добре відома в Нанкіні китайська журналістка, що давніше студіювала в Москві. Вона вдавала гарячу прихильницю куомінтангу та здобула довіря багатьох визначних людей. Її чоловік працював у централі куомінтангу. Підчас переведеної домашньої ревізії найшли в них багато листів з Москви.

Після І. Українського Педагогічного Зїзду.

Львів, 4. листопада

Коли хочу коротко поділитись враженнями з Педагогічного Зїзду, то відчуваю, що найсильніше є в душі почуття жалю, що вже скінчився цей Зїзд. Так трудно освоїтися з цією думкою, бо лишилося враження, що Зїзд щойно розвинув свою працю, яка йшла повною парою. Думаю, що бодай два дні могла би продовжуватись дискусія над проблемами, що їх порушували в рефератах.

Не знаю, що було би краще: чи те, щоб опустити деякі реферати з тим, щоб було більше часу для дискусії, чи так, як було багато рефератів та безліч затронутих проблем, зате дискусія обмежена до крайности — пять хвилин для зголошених до слова над двома чи трьома дуже важними та досить обширними рефератами. Може учасники Зїзду доспівають собі самі на самоті те, що викликали в них реферати. Цей брак дискусії над рефератами, а також те, що деяких рефератів не могли вислухати всі учасники Зїзду (працювали одночасно чотири комісії), здається робить просто необхідністю надрукувати праці Зїзду. Але де знайти на це матеріяльні засоби?

Коли від тієї більше зовнішньо-організаційної сторони Зїзду перейду до характеристики внутрішнього його змісту, то одну його рису, найважнішу, хочу підкреслити. Педагогічний Зїзд мав переважно теоретично-академічний характер. Хто знає, чи не занадто був він відірваний від дійсности та життя? Один лише прегарний формою та змістом реферат посла В. Кузьмовича нагадував нам про нашу дійсність, хоч і він підходив до тієї дійсности як вдумчивий педагог-патріот, а не як політик. Застановляюсь над тим, чому так сталось. І бачу, що склалось на це кілька причин. Головна з них — це те, що Зїзд був подуманий суб специє етернітатіс: він хотів обговорити проблему українського національного виховання начеб поза часом і простором, у можливім відірванні від потреб сучасної хвилини, так якби ми були господарями на всій своїй землі. Друга причина — це своєрідна політична дійсність, серед якої ми живемо, при цьому як зовнішньо-обективна, польсько-державна, так і наша, внутрішньо-субєктивна. Одна і друга не сприяє тому, щоб проблеми нашого шкільництва можна було розглядати під кутом політичної злободневности.

Очевидно, що багато уваги присвячено і педагогічним питанням та потребам рідношкільного навчання. Найменше згадували про болячки нашого державного шкільництва; зрештою, вони всім надто добре знані.

Отже яскраво політичних моментів на Зїзді майже не було. До різнородних проблем підходив Зїзд виключно з суто-педагогічного погляду. Але нема на світі нічого, що не мало би рівночасно і політичного характеру. Тому й ті резолюції, що їх ухвалив Зїзд, мають всеж таки політичний зміст, або можуть бути підставою для висновків і постулятів політичного характеру.

Змістом своїх рефератів, рівнем дискусії, яка живішою була в комісіях, та числом учасників і їх зацікавленням порушеними проблемами — Педагогічний Зїзд справді робив величезне враження.

С. Хруцький.

і в Польщі і поза Польщею багато більше, ніж його трубадурів.

Передовсім одно малесеньке непорозуміння: ББ ніколи не було самостійним політичним тілом, яке з кимось боролося, щось рішало, щось нове творило, чи навіть — по своїй волі комусь помагало. ББ був тільки і виключно виконавчим органом: виконавчим органом державної адміністрації і свого голови. Сьогодні той голова впевняє, що внутрі ББ „суперечки виникали досить часто", але що „скрізь брало верх пересвідчення, що виконання завдань, які маємо перед собою, вимагає єдности сил, а не розбивання їх". Віримо у часті суперечки, про які гуділо у польському громадянстві, хоч царила у ББ строга заборона виносити хатні спори поза поріг. Але про те підпорядкування себе вищим цілям істнують ріжні погляди: істнує цілком протилежний погляд, а саме, що ББ не зумів відіграти ролі „парляменту в парляменті" на терені сойму, ані теж не зумів защіпити ідеї солідаризму у польське громадянство. Послух і дисципліна тримали вкупі те товариство, в якому сиділи поруч себе князь Радзівіл і жидівський промисловець Вісліцький, — памятаючи, що до послуху і дисципліни зобовязують обох їх хочби самі мандати... з Волині. Той арґумент мандату, отриманого з небесної ласки, був рішаючим для всіх послів ББ з т. зв. четвертої бриґади з обома галицькими „русскими" включно. Очевидно, для його ідейних членів імперативом понад усе був — авторитет маршала Пілсудського. Але вічне поликування себе на волю маршала зродило було з черги нове непередбачене явище: жирування на тому імені всіх, хто тільки мав сприт і енерґію та знав „ходи і виходи".

В той спосіб ББ на обидвох теренах — у парляменті і в краю — не був чинником позитивнотворчим, оздоровлюючим і консолідуючим. Ролю парляменту звів до абсурду, утотожнивши *на ділі* парлямент, законодатну установу, з урядом, виконавчою установою: який це „поділ праці", коли у комісіях клюбу ББ не вдавалося вводити мінімальних змін у законопроєкти, рефероване урядовцями міністерства (навіть коли відважніші у роді Санойци, пробували гороїжитися). Знову у краю ББ перетворився у своєрідну протекційну інстанцію. І коли остаточно у столиці держави, у державному центрі, за життя Й. Пілсудського правив таки сам маршал та гурток його людей та через те взагалі роля ББ, як парляментарного клюбу сходила на задній плян, — у краю наслідки істнування ББ були ще дошкульніші. Вони довели були до славних виступів і самого полк. Славека і полк. Пристора проти явища масової деморалізації: однак обидва ті діячі промовчали були (і сьогодні промовчують), що велику частину вини того явища несла саме орґанізація ББ, ціла система, звязана з ББ. Та система полягала на тому, що членство у ББ давало перед адміністраційною владою патент льояльности і „вірности ідеї маршала", — та, навпаки, люди, які до ББ не належали, були під постійним підозрінням. Скільки людей в державі кривило душею хліба насушного ради, — чи з фальшивої амбіції, — чи з охоти використати становище упривілейного громадянина, щоб... підставити ногу суперникові! Коли полк. Славек хвалиться сьогодні, що швидко всі суспільні польські орґанізації перейшли до ББ, то повинен був згадати про мотиви, які ними кермували: заходи дістати державну субвенцію й острах найтись на листі проскрибованих.

Сьогодні полк. Славек зліквідував ББ тому, що та орґанізація нібито вже непотрібна: щезли з сойму партії та й орґанізація політичного життя держави йде по лінії реґіоналізму. Він заявляє: „Орґанізація політичного характеру не є нам потрібна". Відповідь йому дає балаґан цього сойму, зродженого з нової виборчої ординації, відповідь дасть теж неминуча невдача, яка жде штудерну нібито аполітично-реґіональну систему, що має заступити небезпечне політикум. Як найбільшу заслугу підносить полк. Славек вирішення нової конституції голосами ББ і виборчої ординації. І конституція і виборча ординація проголошена покищо тільки як експеримент і завчасно казати про ті основні закони, як про успіх державно-політичної думки. Здається, що нинішній момент найменше годиться до славословної їх характеристики: момент найглибших конфліктів внутрі володіючої верхівки, момент таких парадоксів, які трапилися підчас останнього засідання буджетової комісії, момент непевности і неясности внутрішнього політичного життя.

Ліквідація орґанізації, яка носила шумну назву „Безпартійний Бльок Співпраці з Урядом" та яка пережила всього 7 літ, це проречистий доказ безвартности і шкідливости всіх експериментів, які в державний і громадський устрій хотять вводити новини, ані непідготовані теорією інтелектів, ані не накинені життєвою потребою. Сама ліквідація ББ є першим доцільним і правильним ділом, яке зробила та орґанізація. Славити Господа, що воно є теж ділом останнім.

Новий сенатор.

При недавніх виборах до сенату з тернопільського воєвідства вибрано теж колишнього тернопільського воєводу **Марушевського**, якого на днях іменували познанським воєводою і посунули до третього ступня платні, себто до ріжня віцеміністра. Тому, що воєвода не може бути сенатором ані послом, сенатор Марушевський на засіданні сенату 31. жовтня ц. р. зложив свій мандат і на його місце увійшов заступник, емеритований катехит ґімназії **кс. Пухала**, бурмістр з Теребовлі.

Є це перший випадок, що на основі нової виборчої ординації віцесенатор став сенатором. Посли, як відомо, не мають заступників і у випадку, коли посол зречеться чи умре, його мандату не обсаджують.

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ. 62)

ҐМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ

Свято, яким займався окремий комітет, було назначене на 23. травня, але тиф та інші перешкоди приневолили його відложити на день 27. червня. Комітет зробив великий розголос і запросив багато гостей — своїх і чужих.

На другу годину зполудня був назначений похід з дефілядою перед послами і гістьми, який — хоч заздалегідь приготовлюваний — не випав так величаво і блискуче, як у дні 16. травня. Причиною були підпольні юртування юродивих „пасинків". Після походу відбувся на замаєній і стягами прибраній естраді на майдані святочний концерт з такою програмою: 1) Відспівання гимнів: „Боже буди покровитель" і „Боже Великий, Єдиний". 2) Вступна промова по українськи і по німецьки. 3) Деклямація „Розрита могила", виголошена п-ою П. Рисівною. 4) Спів хоральний Ф. Колесси: „Вулиця". 5) Скрипкове сольо в супроводі фортепіяну. 6) Деклямація „Кавказ", виголошена п-ою Пацалівною. 7) Привіти послів і відпоручників наших віденських установ. 8) Деклямація „Заповіту" в німецькому перекладі виголошена учит. Стельмахом. 9) Хор: „Заповіт" і — „Ще не вмерла". 10) Вбивання памяткових цвяхів у писаний різьбарем Демковичем постумент, на якому спочивало погруддя Шевченка. В тому часі годі було найти поетове погруддя або портрет відповідної величини. Покійний ґенерал-авдитор Павлюх мав у себе велике поетове погруддя. Та це був своєрідний унікат у ґіпсовому відливі, тому зрозуміле, що ґен. Павлюх побоювався за його перевізку у цілості з Відня до Ґмінду і назад. Але ґміндівський комітет спеціяльно для свого свята згодився відлити це погруддя. Серед ґміндівських виселенців був різьбар і маляр Демкович, що вирізьбив під те погруддя чотиробічний постумент, який гості і виселенці оббивали памятковими цвяшками.

Концерт випав величаво. Хорами управляв учитель Петро Юрчик. Деклямації були виголошені знаменито. З привітами виступили на естраді посли: Василько, Колесса, Романчук і Трильовський; крім них: п-і Ціпановська і д-р Кулачковський від віденських установ. Вечором відбувся у таборовому касині комерс.

Це свято у ґміндівському таборі було поважною маніфестацією збірної душі виселенців. По словам посла Василька воно багато причинилось до зміни німецьких упереджень проти нас, хоч — що правда — поглинуло чимало витрат. Всеж лишився чистий прибуток — 400 корон. Найбільшу позицію прибутку дала розпродажа стяжок з вибитою на них датою свята, бо аж 1.040 корон 76 сотиків. Це була сума, як на тодішні таборові обставини, дуже показна і вона найкраще свідчить про патріотичні настрої табору.

Розпродували відзнаки майже виключно жінки, головнож молоді дівчата; а коли зважити, що відзнаки продавали по пять і десять сотиків, то самі числа проречисто говорять, що в дні 27. червня 1915. року ґміндівський табор плавився в жовто-блакитних барвах. Само собою, що всі декляматорки і хористки, які виступали на концерті, були зодягнені в прегарні, нарошно на той день шиті і вишивані народні одяги з усіх околиць нашого краю. Гарні личка в прегарних народніх костюмах свідчили того дня перед численними чужинцями про гарні прикмети духа й тіла українського жіноцтва, що при всій жертвенній праці все вело перед. Нікому іншому, як жіноцтву, його релігійности, патріотизмові і характерности треба головним чином завдячити перемогу зрівноважених настроїв у ґміндівському таборі.

(Далі буде.)

З української преси.

„Кооперативна наука“.

Під цим наголовком містить найновіше (44.) число „Госп.-Кооперативного Часопису“ статтю с. О. Л., в якій читаємо:

Поважний кооперативний місячник „Спулдзельчи Пшеґльонд Науковий“, орган „Спулдзельчого Наукового Інституту“, помістив у числі за серпень—вересень ц. р. статтю п. Літевського п. заг. „*Кооперація національних меншин у Польщі*“. По совісній наведенні статистичних дат про німецьку, українську та жидівську а навіть чеську кооперацію ш. автор уважав доцільним додати, що „кооперація національних меншин є безумовно рухом суто політичним“, що „вони можуть мати деякі добрі прикмети для своєї нації, одначе для загального кооперативного руху вони шкідливі, бо спричинюють за велике роздрібнення цього руху і творять економічно слабі одиниці“. Закінчуючи огляд української кооперації, автор не забув зокрема зазначити, що „українські кооперативи мають яскраво політичний характер“, та що найкращим доказом цього є те, що РСУК перед світовою війною опікувався німецькими кооперативами в Галичині, а „русский“ союз перебирає ще й тепер жидівські кредитівки.

Ось вам і наука та ще й кооперативна!

Коли наприклад міністер скарбу приділює з кінцем 1934. року 490 українських кооператив і німецькі чи жидівські кооперативи примусово до польського ревізійного союзу у Варшаві, то це не є політика, але коли перед світовою війною український Ревізійний Союз провізорично ревідував также німецькі кооперативи на території своєї діяльности, поки вони не могли оснувати свого ревізійного союзу, бо не було ще законом вимаганих 50 німецьких одиниць, — то це, бачите, яскрава політика.

Сам автор признає, що українські кооперативи виказують у своїм сумаричнім білянсі за 1933. рік майже 11 мілонів зол. на рахунку запасних фондів. Значить, навіть всебічна й небувала господарська криза, особливо на нашій території, не відібрала нашим кооперативам трівкої фінансової і господарської основи. Загально відомо, що по за цим власне в цім часі наша кооперація ще далі розбудувала взірцевий для цілої кооперації в Польщі збут хліборобських продуктів, власне винробництво і *без банкового кредиту* зорганізувала півтисячі чимраз краще працюючих райфайзенок, — але для кооперативного дослідника п „Пшеґльонду Науковего“ це тільки новий доказ шкідливого роздріблення заслабих економічно одиниць, отже — знову політика.

„Пшеґльонд Науковий“ очевидно радів в іншій статті цього самого числа, що Франція не приневолює навіть гуртків польських сезонових робітників-еміґрантів приступати до французьких кооператив та позволяє їм основувати польські кооперативи, — але коли українці *у воєвідствах з більшістю українського населення* власними силами орґанізують життєздатну і в деяких напрямках навіть взірцеву українську кооперацію, яка на цілім фронті співпрацює з усією кооперацією, отже й польською, тоді це — шкідлива політика...

Знаємо, що ця „неполітична“ наука дійде не тільки до читачів „Пшеґльонду“, але й до дійсного адресата...

Для всебічного пізнання жахливих відносин навіть у кооперативній науці передаю читачам „ГКЧ“ до відома і цю ложку дьогтю, яку „Спулдзельчи Інститут Науковий“ хотів докинути до нашої бочки меду.

З африканського фронту.

Зрадник Ґуґса дає інтервю.

КОМУНІКАТ Ч. 34.

РИМ, 2. 11. ПАТ. Міністерство преси і пропаганди оголосило такий комунікат ч. 34: Генерал Де Боно повідомляє: Провідники і старшина незайнятих районів далі приїзджають до італійської військової влади, щоби скласти чолобитню. Озброєні відділи з провінції Тіґре, що піддалися італійцям, добровільно вступають до італійської служби. Їх скоро зорганізували і вони придержують ладу в районах Шіве і Медебаі-Табор у західнім Тіґре.

На сомалійському фронті замітна оживлена діяльність стеж на всіх відтинках.

СИТУАЦІЯ У СХІД. АФРИЦІ 1. ЛИСТОПАДА.

На основі вісток з англійських, французьких, німецьких, італійських і абісинських джерел ПАТ подає такий комунікат про положення на абісинських фронтах 1 листопада: Ніяких більших операцій не було. На північному фронті далі підготовляються інтензивно до майбутнього наступу. Аскери й летуни переводять розвідку. Німецькі джерела подають вістки про бої на північ від Макале, італійці оперують більшими силами й танками. Абісинці, що займають укріплені позиції, ставили завзятий опір. В год. 10-ій уранці італійці мабуть зайняли Макале, що від кількох днів є евакуоване. В західній частині північного фронту краю Данакіль італійці збудували в віддаленні 80 км. від кордону нову летунську базу в Аляґера, з якої відбувають розвідчі лети. На південному фронті в Оґадені зливні дощі припиняють ділання. В південно-східній частині цього фронту дожидають італійського наступу. Про це свідчать розвідчі італійські лети над абісинськими лініями на відтинку Дольо, де абісинці втратили навіть один літак і над долиною ріки Вебі Шебелі. Недалеко тієї ріки є рас Десту та загрожує лівому італійському крилові, що оперлось об Дольо. Головні війська раса Десту не мають контакту з італійцями, менші бої зводять тільки над рікою і на південний захід від Горагаї. Між Ґерльоґубі й Уаль-Дарре ген. Ґраціяні приказав виселити все населення, щоб не допустити до зударів зі сомалісами.

Абісинський уряд заперечив вістку про те, будьтоби кілька днів тому згинуло в боях під Уаль-Уаль 400 абісинців, між ними Дедзіяж Мікаель.

ШПИГУНИ.

АДДІС-АБЕБА, 2. 11. ПАТ. Вчора привезли з Горагаї до Гаррару в кайданах вождя одного сомалійського племени Ахмеда Гассі і 12 сомалісів. Всі вони обвинувачені у шпіонажі в користь Італії. На них мають виконати присуд смерти. У травні ц. р. цісар відзначив Ахмеда Гассі.

До Аддіс-Абеби привели нині з району Дольо італійця Серґіо Кленієнте. Це дезертир з італійської армії, якого тут затруднювали як механіка.

ЗВІТ РАСА ДЕСТИ.

АДДІС-АБЕБИ, 2. 11. ПАТ. Рас Деста повідомляє, що італійці переводять оживлену розвідку на південнім фронті на відтинку Дольо. На північнім фронті три команданти абісинських військ розтягнули свої війська на лінії від сходу на захід на південь від Аддіс-Абеби й Аксум. Ці війська мають 90.000 людей.

ТРИ АБІСИНСЬКІ СОЮЗНИКИ.

ПАРИЖ, 2. 11. ПАТ. З абісинських джерел повідомляють, що Ґорагаї не евакували та що абісинці далі ставлять опір італійським військам. Абісинці досі легковажать наступ італійців від Ассаб і Мусса Алі. Вони числять на трьох союзників: недостачу води, хвороби і пустиню. Бо, щоб дійти до Дессіє треба перейти величезні терени, де нема води. Також харчі італійці мусітимуть доставляти своїй армії хіба літаками, що спричинить поважні труднощі. У всьому краю данакілів шаліє тепер пошесть дизинтерії і малярія.

ҐУҐСА ДАЄ ІНТЕРВЮ.

ПАРИЖ, 2. 11. ПАТ. Рас Ґуґса прийняв представника „Парі Соару“ і дав йому інтервю. Він заявив: „Я зложив свою долю в руки італійців і готовий аж до крайности. Не завагаюсь вислати своїх вояків проти свого тестя цісаря Гайле Селяссіє. Я піддався з своїми 1500 вояками і моєю особистою дружиною італійцям, бо вірю, що їх заміри щодо Абісинії доброзичливі. Я приготований боротись разом з італійцями, стати на чолі 20 тис. вояків з Тіґре та довести їх до Аддіс-Абеби. Свого часу я женився з донькою цісаря, що три роки тому померла, але навіть посвоячення не перешкодить мені боротися проти неґуса“.

Рас Ґуґса заявив, що хоче помогти італійцям перевести реформи та що є переконаний, що ще багато абісинських достойників чекає тільки нагоди, щоб піддатися італійцям.

МАКАЛЕ В НІЧИЇХ РУКАХ.

ПАРИЖ, 2. 11. ПАТ. В Аддіс-Абебі офіційно заперечують вістку про те, що італійці здобули Макале. З італійських джерел повідомляють, що щоправда вістки про здобуття Макале ще не потверджені, але певне, що італійські відділи кілька разів входили до міста, потім відступали. Напади цих відділів підтримували танки. Абісинські війська не займали мабуть Макале, хоч багато їх є в околиці міста. Якщо дощ не перестане падати, то це матиме великий вплив на дальший хід воєнних ділань.

80 МІЛІОНІВ ДЕННО.

Стердили, що один день війни в Африці коштує Італію 80 міліонів лірів.

Іден не уступає.

ЛЬОНДОН, 2. 11. ПАТ. Центральне бюро консервативної партії рішуче заперечує поголоски про те, будьтоби Іден мав залишити становище, яке тепер займає.

ЛЕЙБУР ПАРТІ НЕ ПЕРЕМОЖЕ КОНСЕРВАТИСТІВ У НАЙБЛИЖЧИХ ВИБОРАХ.

ЛЬОНДОН, 2. 11. ПАТ. Відомі досі висліди частинних муніципальних виборів, що відбулись учора в Англії, виявляють, що Лейбур Парті тратить впливи в користь консерватистів. Досі Лейбур Парті втратила 91 місць, а добула 73, отже у висліді стратила 18 місць у користь консерватистів. Лейбур Парті стратила 4 місця в Лідс і з причини невдачі передає консерватистам владу в місті, де досі панувала. Висліди муніципальних виборів вказують на те, що в загальних виборах не треба сподіватись величезної перемоги Лейбур Парті. Сумнівним є, чи здобуде вона бодай 200 мандатів на загальне число 615. В будучім парляменті національний уряд може рахувати на більшість 150—200 голосів.

НАРАДИ ЛЯВАЛЯ, ГОРА, ІДЕНА І ВАН ЗЕЛЯНДА В ЖЕНЕВІ.

ЖЕНЕВА, 2. 11. ПАТ. Нині вранці міністер Гор відбув годинну розмову з Альоізієм. Тема розмови невідома. Райтер запевнює, що не предложили ніякого нового проекту полагоди італійсько-абісинського конфлікту. Ляваль рано був присутній на засіданні французької делегації, потім відбув коротку розмову з бельгійським премієром Ван Зеляндом. Також Гор по розмові з Альоізієм говорив з Ван Зеляндом. Гор і Ван Зелянд зустрінуться ще нині на сніданні, яке для них видасть Ляваль.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Першолистопадові свята.

СВЯТО У „ВЕЛИКОМУ ЛУЗІ“.

Львівський „Луг“ улаштував у пятницю 1. листопада своє традиційне Листопадове Свято врочисто, як кожного року.

На великій салі лугової домівки при вул. Коперника ч. 5 уставилися в год. 7·30 лугові чети — хлопців і дівчат, біля них численні гості. Свято почав голова Лугової Організації **д-р Роман Дашкевич**, що відібрав звіт четарів і виголосив святочну промову. Навязуючи лугову працю до традиції Стрілецтва й УГА., д-р Дашкевич відмітив сучасне положення світу й заохотив луговиків до щирої і збільшеної праці над поширенням лав Товариства та над собою. Після промови голови, що зробила глибоке враження, луговики на позір відспівали свій гимн „Ой у лузі червона калина..“

Зчерги почалася вокально-музична частина свята. Почав ії мішаний хор львівського „Лугу“ під дир. **проф. І. Юшишина** піснею „Вкраїно-Мати, кат сковав“. Потім довшу промову про значіння дня 1. листопада та висновки з нього на сьогодні виголосив **ред. Зенон Пеленський**. За промовою слідувала ритмічно-співна вправа дівчат до слів „Боже Великий“, що викликала на салі бурхливі оплески і до сліз зворушливий настрій, потім поет **Василь Пачовський** відчитав свою поему, присвячену Дм. Вітовському, свому ученикові. Черговою точкою був виступ мужеського хору „Лугу“, що в супроводі оркестри відспівав „Вперід, вперід“, а потім луговичка-студентка п-а **Марійка Дідурівна**, віддеклямувала по мистецьки, виказуючи високий деклляматорський талант, поему Матієва-Мельника „Паде пожовклий лист“, епопею У. А., що викликала теж бурхливі оплески. Закінчив свято знову мішаний хор „Лугу“, що в супроводі оркестри відспівав вязанку нар. пісень та зібрав такі гучні оплески, що мусів частину їх повторити. Врешті цей сам хор і вся публика відспівали нац. гимн.

Листопадове свято у львівському „Лузі“ було мабуть найкраще з усіх листопадових свят, що відбувалися того дня у Львові. Непересічні, будуючі промови, добре підібрані деклямації та перш за все хор, що виказував добрий вишкіл — все це творило цілість, гідну луговиків і їх тихої та впертої праці над собою. В цілім святі видно було руку невтомного лугового діяча **проф. І. Юшишина**, що й може цим святом чванитись: гості були очаровані й відходили з жалем зі салі.

Присутних на святі яких 250 осіб, у тому представники УНДО та преси.

Львівський „Луг“ цим святом доказав, що працює і що праця його якостево щораз-то краща. **(а).**

СХОДИНИ В СОЮЗІ УКРАЇНОК.

В пятницю 1. листопада вечором відбулися святочні листопадові сходини в „Союзі Українок“, улаштовані Головним Виділом того Товариства. На програму свята складалися: вступне слово п. М. Рудницької, спомини п. О. Шепаровичевої і деклямації п. І. Ґурґулівної. Цим сходинам надала своєрідну закраску змістом своєї промови п. Рудницька. Вона використала листопадові сходини на те, щоб виголосити політично-полемічну промову і звести порахунки зі своїми політичними противниками з УНДО. Зате повним контрастом до реферату п. Рудницької були цікаві спомини п. Шепаровичевої з її особистих переживань в останніх днях жовтня та в перших днях листопада 1918 у Львові. Закінчили сходини рецитації п. І. Ґурґулівної.

У сходинах взяло участь коло 50 жінок. Звертало увагу, що на сходинах були неприсутні відомі громадянські діячки.

ПЕРШОЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В ТЕРНОПОЛІ

В пятницю 1. листопада ц. р. українське тернопільське громадянство відсвяткувало урочисто памятні роковини 1. листопада 1918 р. Свято розпочалося співаною Службою Божою в год. 9. рано, котру відправив місцевий парох о. крилошанин **Володимир Громницький** з діяконами **о. Ратичем та о. Кашубою** у парохіяльній церкві при Руській вулиці. Службу Божу правили у намірені українського народу; опісля була панахида за тих, що дали своє життя у визвольних змаганнях. В часі Служби Божої і панахиди співав мужеський хор „Тернопільського Бояна“ під управою п. **Майковського**. Церква була переповнена вірними.

Безпосередньо по панахиді перейшли зібрані з церкви до домівки „Міщанського Брацтва“, де в год. 11. передпол. відбулася святочна академія. Розпочав її мужеський хор „Тернопільського Бояна“ під управою п. Майковського відспіванням пісні Колесси „В горах грім гуде“, після чого посол **д-р Степан Баран** виголосив реферат на тему „Державницькі змагання українського народу у їх історичному розвою“. Свято закінчив згаданий вище хор відспіванням вязанки стрілецьких пісень і на кінець разом із зібраною публикою відспівав національний гимн.

Академія відбулася публично за дозволом староства.

Величавий Педаґоґічний Зїзд у Львові.

Субота 2. листопада ц. р. залишиться на довго в памяті наших рідношкільних виховних діячів, наших педагогів-учителів, бож здійснились їхні мрії. Оце заходом „Рідної Школи“, дорогої нам усім виховної установи, почав свої наради І. Український Педагогічний Зїзд у великій вщерть виповненій салі Музичного Т-ва ім. Лисенка. Зїзд відкрив голова „Рідної Школи“ **проф. Іван Галущинський**, привитавши обох львівських епископів Кир Івана і Кир Никиту, сеніорів наших педагогів, представників Української Парляментарної Репрезентації, представників нашої науки і мистецтва, рідношкільних діячів і педагогів, представників преси, центральних установ, представника Українського Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова у Празі доц. д-ра В. Січинського, відомого нашого ученого і професора варшавського університету д-ра Степана Балея, представника Волині д-ра А. Річинського і численних гостей. З черги проф. Галущинський покликав до почесної президії Зїзду: **проф. І. Раковського**, голову Н.Т.Ш., **проф. І. Брика**, голову „Просвіти“, ректора Богословської Академії **о. мітрата Сліпого**, ред. **Р. Купчинського**, голову Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка, **доц. д-ра В. Січинського і д-ра А. Річинського**. До ділової президії увійшли ще, крім проф. І. Галущинського, **проф. Володимир Радзикевич**, голова Учительської Громади та **Іван Лилик**, голова Взаїмної Помочі Українського Учительства. Ролю секретарів виконують учителі: **Іван Юшишин і д-р Маркіян Терлецький.**

ІНАВГУРАЦІЙНА ПРОМОВА.

Опісля проф. І. Галущинський виголосив святочну промову, в якій підкреслив, що думка скликати Український Педагогічний Конгрес зродилася вже 20 літ тому. Вже все було підготоване, назначено навіть речинець — осінь 1914 р. — як століття уродин Шевченка, але світова війна не дозволила здійснити задумане діло. Ця думка виринула знову в 1931 р. Одначе зовнішні умовини не дали змоги її зреалізувати і справа відтягнулася аж до 1934 р., коли то Загальні Збори Р. Ш. рішуче домагались від Головної Управи, щоби вона скликала Педагогічний Зїзд. Виконуючи цю постанову, Р. Ш. скликала цей перший Український Педагогічний Зїзд.

Головним завданням цього Зїзду — говорив голова — є устійнити напрямні виховання нашої молоді, яке своєю важливістю вибивається понад інші справи особистого чи громадського життя. Коли наша виховна діяльність має увінчатись бажаними успіхами, то вона, як і кожна інша, мусить звернутись лицем до життя, до життєвої дійсности, та не сміє від неї відвертатись. А ця дійсність нашого життя, коли глядітимемо на неї не з точки погляду одиниці, але з точки погляду покоління, не під кутом нинішнього чи завтрішнього дня, але під кутом епохи, — виявиться дуже важка саме для виховників-педагогів молодого покоління, яке має заняти наші місця. Ця дійсність важка тому, бо на наших очах провалюються дотеперішні форми громадського життя, обезцінюються давні вартости. Одночасно народжується щось нове. І ця дійсність важка ще й тому, бо наша нація, одинока в світі, почетвертована долею, переживає найгрізніші часи у своїй історії. Ось супроти такої дійсности життя і часу стоїмо тепер ми, тут зібрані. Ми становимо найвищу духову верхівку нашої нації. Нині нема над нами вже іншої установи, яку ми могли б обтяжити відповідальністю за виховання молодого покоління. І тому цей Педагогічний Зїзд накладає на його учасників велитенську особисту відповідальність перед Богом та історією, бо під нинішню пору він одинокий суверенний орган у справах нашого виховання.

І так у повній свідомости цієї своєї відповідальности Р. Ш. скликала отсей Зїзд у надії, що його учасники в зрозумінні ваги часу і свого завдання вжиють усіх своїх моральних та інтелектуальних сил, усіх своїх здібностей, щоб намітити напрямні національного виховання. Молоде українське покоління, виховане в ній

...неному дусі силою своєї віри, гартом волі, жертвенністю праці, буде хотіти і буде вміти здійснити ідеї, які присвічували працям отсього першого Українського Педагогічного Зїзду. З такими бажаннями в отсей листопадовий день відкриваю цей Зїзд.

У міжчасі на Зїзд прийшли голова У.П.Р. пос. В. Мудрий і секретар пос. Д. Великанович, яких голова привитав окремо. Опісля візвав присутніх, щоби повстанням з місць ушанували память покійного проф. Мороза і вибрали 8-членну делегацію на його похорони. По одноминутній мовчанці і виборі делегації секр. І. ...ишин відчитав низку привітів, які наспіли на Зїзд.

ПРИВІТИ.

Привіти на Зїзд надіслали: 1) Український Університет у Празі, 2) Український Педагогічний Інститут ім. Мих. Драгоманова у Празі, 3) Українська Господарська Академія в Подебрадах, 4) Українське Педагогічне Т-во у Празі, 5) Українське Правниче Т-во в Ч.С.Р., 6) Українська реформована реальна гімназія в Ржевницях, 7) Український Науковий Інститут у Берліні, 8) Учительська Громада в Мукачеві, 9) Т-во „Українська Школа" в Чернівцях, 10) проф. Ст. Сірополко, 11) Спілка українців у Німеччині, 12) Українська Громада м. Серенґа у Бельгії, 13) Т-во „Буковинський Кобзар" у Чернівцях, 14) Музей „Бойківщина" у Самборі, 15) Т-во „Українська Школа" в Рівному, 16) Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, 17) Природничий Музей Наукового Т-ва ім. Шевченка, 18) Союз Українських Журналістів і Письменників на чужині, 19) Богословська Академія у Львові, 20) Українська Парляментарна Репрезентація у соймі і сенаті, 21) Українське Національно-Демократичне Обєднання, 22) Українське Лікарське Т-во у Львові, 23) Т-во „Сільський Господар", 24) Центросоюз, 25) Маслосоюз, 26) Дністер, 27) Карпатія, 28) Народна Торговля, 29) Відродження, 30) Союз Українок, 31) Ремісничо-Промислова Бурса у Львові, 32) Т-во Катехитів у Львові, 33) Студентська Репрезентація у Львові, 34) Т-во студентів католиків „Обнова", 35) Гурток українських студентів педагогів у Львові, 36) Т-во „Українська Захоронка", 37) Сокіл-Батько, 38) Т-во ім. св. Андрея, 39) Українська Соціялістично-Радикальна Партія, 40) Союз української поступової молоді ім. Драгоманова „Каменярі" у Львові, 41) ред. „Діло", 42) „Жіноча Доля", 43) „Дзвони", 44) „Українське Юнацтво" й інші, 45) Рільничо-Господарська Школа в Шибалині, 46) Повітовий Кружок Р.Ш в Бережанах, 47) 7-клясова вселюдна школа Р.Ш. ім. митр. А. Шептицького в Бережанах та інші.

РЕФЕРАТИ.

З черги голова відчитав правильник нарад і проф. д-р **Степан Балей** виголосив дуже цікавий та змістовний реферат п. н. „Психольоґія характеру", за який присутні нагородили прелеґента невмовкаючими оплесками.

По 10-хвилинній перерві **проф. д-р Яким Ярема** виголосив теж дуже цікавий реферат п. н. „Українська психіка в її історично-культурних виявах і наша програма виховання", за який прелеґента нагородили бурею оплесків.

Над обома рефератами вивязалася оживлена дискусія.

Пополудні йшли наради у чотирьох секціях у домівці дівочої школи Р.Ш. ім. Шевченка при вул. Мохнацького ч. 12.

У першій секції проф. д-р **Василь Пачовський** виголосив реферат п. н. „Українознавство у вихованні молоді".

В другій секції виголосив **проф. д-р Всеволод Метельський** реферат п. н. „Спроба характеристики української дитини"; **д-р Осип Філяс** реферат п. н. „Школа та поширення гасел гігієни серед громадянства" і **проф. Степан Гайдучок** реферат п. н. „Вплив фізичного виховання на вдачу нашої дітвори".

У третій секції виголосив доц. **д-р Володимир Січинський** реферат п. н. „Ужиткове мистецтво в системі виховання" і **д-р Станислав Людкевич** реферат п. н. „Організація музичного виховання". В четвертій секції **інж. Роман Голинський** виголосив реферат п. н. „Пристосування школи до вимог нашого господарського життя" та **інж. д-р Евген Храпливий** реферат п. н. „Потреби хліборобського шкільництва".

Реферати стояли на високому рівні і тревали пересічно по пів години. Зацікавлення рефератами дуже велике. Всі чотири салі переповнені. Над виховними тезами поодиноких референтів йшла річева дискусія.

В неділю 3. листопада йтимуть далі наради в салі Ремісничої Палати при Стрілецькій площі ч. 8. Початок в год. 10-ій перед полуднем.

Свято українських комбатантів у Парижі.

Управа Союзу колишніх комбатантів армії УНР зорганізувала 20. жовтня в Парижі торжественне традиційне козацьке свято Покрови Божої Матери. Після богослуження в українській церкві та спільного обіду відбулось в домі бельгійських інвалідів свято, в якім взяли участь між ін. генеральний секретар Французької Федерації Інвалідів, жертв і кол. комбатантів п. Жорж Деляош і голова Федерації Бельгійських Інвалідів у Франції п. А. Керкгоф. Промову виголосив голова Союзу Українських Комбатантів ген. О. Удовиченко, потім передав пп. Деляошові і Керкгофові відзнаки товариства. Після промови п. Керкгофа і п. Деляоша до голосу прийшов проф. О. Шульгин, що дякував по французьки французам і бельгійцям за прихильне відношення до українців. Він підкреслив, що українські аспірації до незалежности є однакові скрізь, де є українці. По офіційній частині свята відбувся концерт хору комбатантів і товариські сходини.

Комітет 18-ох радить над санкціями.

ЖЕНЕВА, 2. 11. ПАТ. На внесок делегата Канади Ріделя комітет 18-х ухвалив проект резолюції про поширення заборони вивозу до Італії сирівців першої потреби, а саме нафти, вугілля, заліза і сталі. Цей внесок підтримали делегати Франції, В. Британії і Південної Африки.

Крім цього комітет 18-х радив над становищем Швайцерії, що заборонила вивозити зброю і до Італії і до Абісинії.

ЖЕНЕВА, 2. 11. ПАТ. **Комітет 18-х рішив, що протиіталійські санкції ввійдуть у життя 18. листопада.**

Кріваві бої над річкою Сетіт.

РИМ, 2. 11. ПАТ. Кореспондент „Ляворо Фашіста" подає такі подробиці про здобуття смуги Мої Уеск на південь від Адіграту. Дивізія „28. жовтня" зайняла цю смугу без одного вистрілу. Зайняття смуги Мої Уек дозволяє на спокійну будову дороги, що йтиме до Макале здовж давнього караванного шляху. Італійці загрозили 300-тисячній армії престолонаслідника. Над рікою Сеґіт, що відділює Еритрею від Абісинії відбуваються кріваві бої. Зосереджено там під проводом Оалзака Буру яких 80 тисяч осіб, з цього половина в перших лініях. Італійські колірові війська відбили цей напад абісинців.

НОВИНКИ.

— **Засідання Комісії нової історії України** при Історичній Секції НТШ відбудеться дня 5. листопада в год. 6-ій вечором у бібліотеці НТШ.

— **„Рим і Византія“.** Виклад о. д-ра Андрія Іщака на тему „Рим і Византія“ відбудеться в неділю 3. ц. м. у Станиславові в салі „Народнього Дому“ в год. 18. Це четвертий виклад зі серії „Академічних Вечорів“, улаштовуваних у Станиславові Філією Т-ва „Просвіта“.

— **Промоції.** У львівському університеті осягнули ступінь докторів: медицини: Нарциз Лукіянович, фільософії: Володимир Чорнодоля, Василь Пашницький і Василь Міляничук.

— **З радіо.** Радіостація в Кошицях (259,1) передає у вівторок 5. листопада авдицію для Закарпаття. У музичній частині співочий ресітль Анди Остапчук-Науменкової. Початок авдиції в год. 17.40.

— **Кооператива, що має велику будучність.** Льняне і конопляне прядиво це велика господарська цінність, яка при відповідній організації виробництва і торговлі може стати могутнім засобом до піднесення добробуту нашого села. Досі наші хлібороби продавали прядиво майже за безцін приватним покупцям спекулянтам, які роблять маєтки на цій торговлі. В останньому році повстала у Львові українська кооперативна ткацька фабрика „Комета“, що скуповує ручну льняну і конопляну пряжу, сиру і білену для виробу тканин. Хто заінтересований продажею або хоче занятися скупом більшої скількости пряжі, нехай звернеться до кооперативи „Комета“, Львів, вул. Словацького 1, де дістане потрібні інформації. Справою повинні заінтересуватися всі наші люди, що продукують льон і коноплі, особливо наша Волинь і Полісся.

— **Стан засівів.** На основі звідомлень з ріжних сторін краю головний статистичний уряд стверджує, що стан озимини у половині жовтня ц. р. представляється на загал добре. Засіви пшениці були найкращі в тернопільському і шлеському воєвідстві, найслабші в поліському воєвідстві. Стан жита був найкращий у воєвідстві тернопільському, опісля келецькому, шлеському, краківському і львівському; найслабший знову в поліському. Сівба озимин відбулася назагал серед сприятливих умовин. Виїмок творять воєвідства північні, де були за великі дощі, і західні, де була посуха.

— **Новий французький консуль у Львові.** Французьким консулем у Львові іменований п. Бійкок.

— **Домагаються видачі стшельця з СССР.** Аґ. Всхуд повідомляє, що бувш. комендант Стшельця в Скалаті Старому Бернат, який зранив управителя школи та хотів вимусити 5.000 зол. від власника фільварку у Полупанівці, перейшов большевицький кордон в однострої стшельця. Його придержала большевицька сторожа. Польська влада поробила старання, щоб большевики видали Берната, який, як твердить згадана аґенція, в нервовій атаці допустився непочитальних учинків.

— **Хто виграв долярівку?** В нинішнім тягненні долярівки впали такі виграні: 12.000 дол. на ч. 127174. 3.000 дол. на ч. 133339 171320. 1.000 дол. на ч. 1457509 168267 1221637 1190982 1223478 210176 524206. 500 дол. на ч. 1436722 33239 65360 1188325 89606 525197 804803 106662 164331 1133760.

— **Засудили комуністів.** Луцький окружний суд на виїздовій сесії в Ковлі розглядав справу зліквідованого комуністичного гуртка КПЗУ. Засуджено по 6 літ вязниці Михайла Жугука, Тадея Пахолюка і Федора Никитюка з позбавленням громадянських прав на 10 літ.

— **Львівська хроніка.** До мешкання адвоката д-ра Влад. Шайни при вул. Дверницького ч. 2 добулися злодії й забрали цінну кухонну і столову заставу та інші річи вартости коло 10 тисяч зол. — З канцелярії адв. д-ра Енгельберга при вул. Колонтая вкрали злодії машину до писання, яку опісля звернули за оплатою 110 зол. — Поліція арештувала возного „Орбісу“ Франца Щуцького, що вкрав 800 зол., які мав заплатити в скарбовій палаті. — Біля костела Єзуїтів робітник Евстахій Цимбал хотів застрілити свою жінку Софію. Жінка покидала Цимбала вже кілька разів, тому що він знущався над нею, хоч за кожним поворотом обіцював, що вже буде добрий для неї. І тепер в костелі обоє присягли собі на вірність, та як вийшли з костела, Цимбал почав суперечку. Поліція арештувала Цимбала. — Поліція арештувала 33-літнього Василя Хутка, який викрадав оправлені фотографії з габльотки фотографічного заведення при вул. Академічній 14 та продавав по 10 сот., а рамці збував на пл. Сольських.

— **Бернард Шов не однаково говорить.** На днях у „Таймс-ах“ помістив Бернард Шов листа в обороні Італії у звязку з італійсько-абісинською війною. М. ін. сказав Шов, що Італія несе цивілізацію, будує шляхи і т. д., а Англія боронить диких муринів проти цивілізації. На другий день у „Таймс-ах“ появився такий лист: „Поважаний Пане! Мій відривний календар нині рано приносить таке: „Взагалі я думаю, що коли якийнебудь нарід є цивілізований, то він нещасливий і невільний, а коли не цивілізований, тоді він щасливий і вільний. Б. Шов“. Почуваюся до обовязку занотувати це зараз після прочитання листа в сьогоднішніх „Таймс-ах“. З поважанням Ф. Ренфилд“.

З кіна.

Кіно „Касіно“: „Не відходи від мене“.

Зворушлива історія бідної дівчини, негарної, нещасливої, що своїми духовими прикметами вміє мати вплив на гарного, інтеліґентного чоловіка, коли вся його вдача не дає йому жити у згоді з найкращими баженнями. Самі не знаємо, чим живе ця дівчина духово і чого шукає в житті і ця її химерність дивно переплітається з поважними, глибокими почуваннями. Її пустий сміх і сльози зовсім інші, як у решти людей, коли вони тішаться і плачуть. Тимто її не розуміють і не підозрівають, що під такою скромною поволокою скривається поважна людина, що багато пережила. Єлисавета Берґнер у головній ролі творить дуже оригінальний тип, хвилинами несамовитий. Єдине, що можна би закинути цій глибокій драмі це те, що на неї можна би краще дивитись у театрі, а не на екрані, якого мета передавати зовсім іншими засобами враження для театру недоступні.

Посмертні згадки.

МИКОЛА МОРОЗ.

Львівське громадянство, зокрема вчительство, відпровадило дня 2. листопада ц. р. на вічний спочинок визначного українського педагога і громадянина Миколу Мороза, емеритованого директора школи вправ при державній учительській семинарії у Львові. Українська нація потерпіла зі смертю Небіщика болючу втрату. Втратили ми в його особі людину небуденного характеру, великих духових прикмет та винятоких громадянських чеснот.

Микола Мороз уродився в селі Цеброві, зборівського повіту, в 1861 році. Народню школу покінчив у рідному селі, учительську семинарію в Тернополі. Вчителював по черзі в Радехові, Білій, Борках Великих і Вікні, тернопільського повіту. По зложенні вищого (виділового) учительського іспиту зайняв становище учителя школи вправ у державній учительській семинарії у Станиславові, а від 1902 року призначили його директором школи вправ при держ. учит. семинарії у Львові. На цьому становищі перейшов по довгих роках праці в стан спочинку.

Микола Мороз був одним із видатніших українських педагогів кінця минулого та початку XX-го століття. Його теоретичні погляди і практика стали зразками, що до них уважно прислухувалося все українське народне вчительство. Про його велику педагогічну інтуїцію свідчить такий характеристичний факт, що він до останніх літ життя брав участь у педагогічних нарадах учительства і висловлював на диво глибоко розумні погляди, що стояли на висоті сучасних педагогічних течій. Потреби реального життя вмів Він усе поставити вище найприманчивіших теорій. Це саме становило найбільшу ціну Його многолітньої педагогічної творчої діяльности.

Виняткової особистістю був Микола Мороз у громадянському житті. Ніколи не піддавався подіям, мріям чи емоціям, але на всі вияви суспільного життя вмів дивитися крізь призму реальних вимог життя та заспокоювати їх не менше реальною, корисною і найчорнішою працею. Цій чорній, такій необхідній у громадському житті праці він присвятив довгі роки свого трудолюбивого життя. Цю чорну працю виконував він тихо, скромно без найменшої автореклями. Член багатьох українських організацій і товариств — усюди полишив цю творчу, конструктивну працю.

Великі заслуги поклав Мороз для розвитку українського народнього вчительства. Він своєю співпрацею довів до заснування знаменитої професійної організації нашого народнього вчительства В. П. У. В. Довго в цій організації працював він на ріжних становищах, а в останніх трьох роках станув на чолі учительської банкової організації „Учительської Каси", та довів її до виняткового світлого успіху. Його популярність серед зорганізованого українського вчительства була виняткова.

Честь і вічна память небуденному громадянинові і визначному педагогові!

Д-Р ТЕОФІЛЬ КУЧКОВСЬКИЙ.

...ський лікар у Відні, помер трагічною смертю 21. жовтня ц. р. в 44. р. життя. Покійний був зятем п. Клявдії Лагодинської, вдови по б. послі до австрійського парляменту. В. Й. П.!

З дороги життя.

Як треба ощаджувати.

На кінець жовтня всі народи, держави, установи й поодинокі люди відсвяткували „день ощадности". І я не виломився зпід закону. Щоправда прийшло це мені доволі легко, бо того дня — як то вульгарно кажуть люди — не смердів я ні золотівкою...

А навчився я того дня багато про прикмету ощадности. Стрінув я ввечір мого старого друга, шкільного товариша, неоціненого Жіня, що колись ревів у нас перший про гасло ощадности. Цілий вечір у одному ресторані, де він має поважний кредит, викладав мені чудові теорії на цю тему. Переконував мене з усієї сили, що як люди були би ощадні, то був би рай на землі. Що правда, не був він усилі дати мені задовільної відповіди, з чого я маю щадити, та кільки він сам уже наскладав, але це в нічому не ослаблювало його досконалих міркувань та світлих теорій.

Коли вернувся я додому, мав я голову повну ощадностей. Дещо спантеличила мене одна незабутня історія з львівського магістрату.

Коли ще комісарем був п. Стшелецький і зачав заводити ощадности, насамперед продав один повіз і пару коней. За місяць виявилося, що треба було купити три повози і три пари коней. Тут — подумав я — трохи переборщили з ощадністю. Тоді взявся я студіювати урядовий біланс. довідався я, що після років ощадностевих зусиль, після зліквідування кількох міністерств, після скасування багатьох старост, податкових урядів, шкільних інспекторатів і т. д. урядова статистика ствердила, що в р. 1935 є державних службовиків на 6.000 більше, як їх було в р. 1929. Тоді було їх 245.000, а тепер є їх 251.000.

За шість років зменшили: в міністерстві внутрішніх справ на 2.000 менше урядовців, а в міністерстві військових справ побільшили їх на 4.000, в міністерстві фінансів на 2.000 і в міністерстві освіти на 1.000.

Ще більші зміни зайшли у державних підприємствах. На залізницях зменшено працівників на 38.000, а на почті на 3.000.

Картина й рахунок не були би повні, як не поглянути би ще на статистику державних емеритур. Вистане переглянути урядові цифри за роки 1932 і 1934.

В р. 1932 мали ми 156.942 емеритів, а в р. 1934 — 179.546, себто на 23.000 осіб більше, хоч прецінь чимало людей мусіло вмерти.

Знову виходить історія, як у львівському магістраті з повозом і парою коней.

Я і мій приятель від ощадности, відомий хемік, тримаємося такої самої засади: не пємо вже одного коняку, як колись, тільки кілька дешевих горілок. Зате до хати замість вертатись пішки, як колись, їдемо автом і по дорозі купуємо гарну китицю рож, щоб не гнівалась.

Тиберій Горобець.

Зі судової салі.

ЗАКІНЧЕННЯ ОДНОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ В ЧОРТКОВІ.

Дня 31. січня ц. р. суд присяглих у Чорткові засудив **Миколу Ладнку, Петра Лисого і Степана Кораля**, рільників з села Романівка, теребовельського повіту, за злочин державної зради з арт. 97 і провини з арт. 125, 153 і 256 кк. **по 5 літ вязниці й утрату громадянських прав на 10 літ.** Від того вироку оборонець засуджених **д-р Михайло Росляк**, адвокат у Чорткові, вніс касацію до Найвищого Суду у Варшаві, який на розправі **дня 6. травня ц. р. скасував вирок і заверну**в справу до поновного розгляду в суді присяглих у Чорткові. На касаційній розправі у Варшаві боронив обвинувачених на просьбу д-ра Михайла Росляка варшавський адвокат **Людвик Гонігвіль.**

У днях 28-го і 29-го жовтня ц. р. **відбулася поновна розправа в тій самій справі** перед судом присяглих у Чорткові, який по переслуханні всіх свідків оборони видав **увільняючий вирок,** бо присяглі судді одноголосно заперечили всі питання дотично головної зради та більшостю голосів дальші питання дотично менших каригідних чинів. На цій розправі боронили обжалованих **д-р Михайло Росляк і д-р Володимир Електорович**, адвокати в Чорткові.

Розправа виказала, що цілу ту справу викликала **Розалія Салій** з Романівки, яка, маючи особисті порахунки на еротичному тлі з обвинуваченими, кинула на них підозріння, будьтоби вони допустилися всіх тих каригідних чинів, які обнимав акт обвинувачення. По розправі всі три обвинувачені вийшли на волю, просидівши у слідчому арешті по 14 місяців.

Дивогляди.

ІДЕАЛЬНА ВЯЗНИЦЯ

У стейті Кольорадо, місті Берлінгтон, є вязниця, не вязниця, а справжня насолода. Гибудували її цього року з комфортом, про який і не мріяв неодин її мешканець — є там купальня з гарним басеном, для чоловіків і жінок окремо. На даху вязниці садок і маленька спортова площа для гри в теніс. Вязниця повна; неодин білядолах нарушує закони на те, щоб туди попасти. За якийсь час уряд висилатиме туди громадян тільки за більші заслуги.

Спорт.

СПОРТОВІ ГРИ У ЛЬВОВІ.

При кінці жовтня відбулися у Львові змагання за першенство у спортових грах. Покінчилися вони (подібно як на весну 1934) великим успіхом **дружин с. о. „Плай", що заняли всі можливі перші місця.** У відбиванці мужчин „Плай" виграв кожні змагання у двох сетах, у тім рішальні з Черником 2:0 (16:14, 15:10). Жіноча дружина відбиванки здобула першенство після тяжко виборених перемоги над дуже доброю шісткою Дніпра у Вингиках 2:1 (7:15, 15:1, 15:12). У кошівці дружини Плаю не стрінули більших перешкод на шляху до першого місця, бо Черник свою дружину стягнув.

Слід звернути тут увагу на одно дуже погане явище: судді відсвистали в тих змаганнях аж 17 воковерів. Деякі товариства позголошували дружини, що майже ніколи не показалися на грище, наражуючи інші, здисциплиновані клюби на непотрібну втрату часу, а себе на карп. Час з цим скінчити!

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ К. Л. К.

Загальні Збори Карпатського Лещетарського Клюбу відбудуться, як уже оголошено, в неділю 3. листопада ц. р. в год. 11-ій рано у домівці „Молодої Громади"

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 21 (27) з 1. листопада ц. р. Зміст: У Великі Роковини. На широкій площині (За різнородність бранж у торговлі). На терені Пром.-Торг. Палати. Земельний Банк Гіпот. (з приводу 25-ліття). Великий конгрес польського купецтва. За господарську рівновагу (Урядові особи про господарську програму Польщі). Колись бойки — тепер гуцули. Чи ми дійсно такі бідні. Голос із чужини. Вирізки з преси (Власники готівки; Можливість зміни конюнктури; Цікавий голос про кооперацію). Ріжні вісти. Організаційні вісти. Податкові інформації. Оживлення конюнктури в Польщі. Видавничі новини. Вел. фейлетон: Яр. Скопляк: Перед 1-им листопада. В цьому числі проголошено 25 нагород (вироби українських фабрик вартости від 100 до 25 золотих) для точних передплатників.

СВІТЛО Й ТІНЬ, фотографічний журнал. Львів, жовтень 1935. Ч. 10. Зміст: Фотографія народньої ноші. — Мистецтво при дорозі. — Фотографія в школі. — Як насвітлювати? — Загальні уваги про виявники. — Вісті з УФОТО. — З чужого досвіду. — Технічний куток. — Наші ілюстрації.

Театри.

Український театр „Заграва“ — саля „Робітничого Дому“.

Перемишль.

3. XI. „Гарно вшитий фрак“.
5. XI. „Ой Морозе, Морозенку“.
6. XI. „Крамарі слави“.
7. XI. „Марюсє“.
8. XI. „Обітована Земля“.
10. XI. „Верблюд вухом голки“...

Великий Міський Театр.

Неділя, 3. XI. год. 12. Театр Ордятка „Олімпіяда на дворі короля Рика“; год. 3.30 Аб. 1. „Музика на вулиці“, ціни найнижчі; год. 8. веч. Аб. 3. „Фрідрих Великий“.

Понеділок, 4. XI. год. 8. веч. Аб. 1. ціни найнижчі „Музика на вулиці“.

Вівторок, 5. XI. год. 8.15 веч. Отворення сезону 35/36, I. Концерт Львівської Фільгармонії.

Середа, 6. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фрідрих Великий“.

Четвер, 7. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фрідрих Великий“.

Пятниця, 8. XI. год. 8. веч. Аб. 3. ціни найнижчі „Музика на вулиці“.

Театр Рожнородностей.

Неділя, 3. XI. год. 8. веч. Аб. 3. „Шіснаятилітка“.

Понеділок, 4. XI. нечинний.

Вівторок, 5. XI. год. 8. веч. Аб. 3. „Шіснаятилітка“.

Середа, 6. XI. нечинний.

Четвер. 7. XI. нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Найнебезпечніший бандит світа“.

АПОЛЬО: „Княжна чардаша“.

АТЛЯНТИК: „Любощі“ на основі Арт. Шніцлера.

ВАНДА: „Ніч чудес“.

ГРАЖИНА: „Легіон безбожників“ (Волес Бері).

КАСІНО: „Не відходи від мене“ (Ел. Бергнер).

КОПЕРНИК: „Монте Хрісто“.

МАРУСЕНЬКА: „Бар-Міцве“. „Живи та смійся“.

МІРАЖ: „Не хочу знати хто ти“ (Селе Саваль).

МУЗА: „Петрусь“ (Фр. Ґаль).

ПАКС: „Весняна парада“ в Франціскою Ґаль.

ПАЛЯС: „Вередлива Марієта“ (Джанета Мекдональд).

ПАН: „Галька“ Монюшка з Кепурою.

РАЙ: „Дві Йоасі“ (Смосарська).

СВІТ: „Помста дилика“ та виступ славної телепатки Іванни Ґріґо.

СОНЦЕ: „Чорний кіт“ (Борис Карлов), ревія „Бокс у ревії“.

СТИЛЕВЕ: „Малий полковник“ (Шерлі Темпль), ревія „На іжака“.

ТОН: „Клеопатра“ з Кл. Кольбер.

УТІХА: „Невільниця з Мандалей“ та ревія.

ХИМЕРА: „Пекло“ на осн. Дантого та Тижневик із Абисинії.

Закордонне радіо.

Неділя, 3. листопада 1935.

Відень (506,8) 11.45 Орх. концерт, 13.00 Попул. музика, 17.50 Оп. мельодії, 20.00 Комедія Нестроя, 22.30 Скрипка. **Братислава** (298,8) 18.10 Хор і циг. орхестра. 20.55 Словацькі нар. пісні. **Прага** (470,2) 7.30, 9.50 Концерт, 12.20 Легка музика, 16.00 Сальон. музика, 17.30 „Мандрівка Якова“ оп. Фінке, 21.10 Оп арії. **Париж** (1648) 13.15, 18.00 Легка музика, 19.15 Спів. **Білгород** (437,3) 13.14 Арії та пісні, 17.15 Концерт, 20.00 Сербський вечір. **Берлін** (356,7) 12.00 Музика, 20.00 „Чародійний флет“ оп. Джонса. **Кенігсвустергаузен** (1571) 10.30 Нар. пісні. **Кельн** (455,9) 10.30 Скандинавські пісні, 18.15 Твори И. Баха, 20.00 Оп. арії. **Ляйпціг** (382,2) 18.30 Пісні, 20.05 „Циганський барон“ оп. Штравса. **Мінхен** (405,4) 15.05 Муз. дрібнички, 20.00 „Бриґіда“ оп. Масаджера. **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. арії, 17.00 Легка музика, 18.30 Циг. музика, 20.00 „Баранова Лізі“ оп. Гускн. **Міляно** (221,1) 13.10 Вок. концерт, 20.30 „Медуза“ оп. Барілів. **Рим** (420,8) 13.10 Симф. концерт.

Понеділок, 4. листопада 1935.

Відень (506,8) 12.20 Концерт симф. орхестри, 16.05 Солісти (муз., співи), 20.00 Австрійська нар. музика, 21.00 Романтична ніч — концерт. **Прага** (470,2) 15.20 Концерт, 17.40 Скрипка, 19.30 Чеські нар. пісні. **Париж** (1648) 16.00 Дзвони — муз. авд. 19.30 Вагнерівський концерт, **Білгород** (437,3) 16.20 Концерт, 17.00 Нар. пісні з супр. орх., 20.00 Опера. **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 14.15 20.30 Популярна музика, опе, 22.40 Фантазія на форт. Шуберта, **Франкфурт** (251) 20.10 Бетовенові твори. **Кенігсвустергаузен** (1571) 17.00 Романтична та сучасна музика, 20.10 „Севільський цирульник“ муз. комедія І. Шенка, **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Дуета (співи музика), 19.00 Німецька нар. музика, 20.10 Концерт, **Мінхен** (405.4) 16.10 Органова музика в пісні, 19.00 Орх. музика порвеських композиторів, 20.10 Веселий вечір. 22.30 Соната оп. 35 б-дур Шопена, **Москва** ВЦСПС (748) 16.30 Вок. концерт, 17.30 „Фавст“ оп. Гунода, **Будапешт** (549,5) 13.40 Форт. рецитал, 17.50 Соло на тарогато, 18.35 Легка музика, 19.25 Спів, 20.30 Концерт орх., 22.20 Циг. музика. **Міляно** (221,2) 11.30 Легка музика, 20.50 Свято перемоги (музика, хори), 21.45 Рецитації поезій. **Рим** (420,8) 12.30 Популярна музика, 19.45 Легка музика.

Львівське радіо.

Неділя, 3. листопада 1935.

9.00 Ранішня авд., 9.15 Музика з гр. пл., 9.40 Ранішній денник, 10.00 Під італійським небом — із гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. вісничка, 12.15 Муз. поранок; у перерві ок. 13.00 Театр Уяви: Фраґм. із драми Норвіда „1002-га ніч“, 14.00 „Казус“ новеля, 14.20 Ріжні мельодії — гр. пл., 15.00 Народний обрядовий рік, 16.00 Шлеські завулки, 16.15 Концерт орх., 16.45 Концерт муж. хору, 17.00 Танк. музика, 17.40 Словно-муз. авдиція, 18.00 Форт. твори Ів. Сібеліюса, 18.50 Театр Уяви: „Тереснні ночі“, Софії Налковської, 19.15 Реклям. концерт, 19.30, 21.45, 21.45 Спорт. вістки, 19.35 Тенори з гр. пл., 19.45 Що читати — поет. новини, 20.00 Концерт симф. орх., 20.45 Вийнки з творів Й. Пілсудського, 20.50 Веч. денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.50 Над берегами Троцького озера, 22.00 На св. Губерта — муз. ловецька авд., 22.45 Танк. музика з гр. пл.

Понеділок, 4. листопада 1935.

6.30 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для школ, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт сальон. музики, 13.25 Хвилина домашн. господарства, 13.30 1. частина оп. циклю з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Із ріжних країв — гр. пл., 16.00 Лекція нім. мови, 16.15 Концерт легкої музики, 16.45 Китайський сервіс на осн. Юса Конвея, 17.00 Фейл.: По дорозі до своєї хати, 13.15 Поезії Ад. Асника, 17.40 Пісні в вик. Ірини Барди (меносопр.) і музика з гр. пл., 17.50 Гутірка Бруя. Вінавера, 18.00 Скрипковий рецітаяь у супр. форт., 18.30 Скринька для дітей, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Симф. поема з гр. пл.; Чайковський: „Горіхохрусталка“, 19.00 Мрії малого містечка: Про Скоде та Скільщину, 19.20 Реклям. концерт, 19.35 Спорт. скринька, 19.40 Спорт, вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Воєнська авд., 20.30 Ф. Пулян: Тріо, 20.45 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі, 21.00 Пісоньки в вик. Данового хору, 21.30 Суч. літер. Краків, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Легка музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—5.32.

Нім. марка 1·35—1·42, фр. франки 34·90—35·05, шв. франки 172·25—172·75, фунти стерлінги 26·00—26·15, австр. шілінги 99·50—100, чеські кор. 20.75—21.25, рум. леви 27.50—29.00, італ. лірн 34.00—36.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 2-го листопада ц. р. кооперативам платив за: льокo Львів,

1 кг. масла десерового бльокового без опакування	2·70 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.74·50
1 кг. масла дес. експорт. враз в експортовим опакуванням дає зачет по	2·80
1 л. молока	0·15
1 л. сметани	0·75
1 к. яєць	4·30

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло і яйця сильна, молоко і сметану здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 31. XI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахомисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курячий молодняк 0·90—1.30	1. кл. 0·95 зол.
Курки однорічні 1. кл.	0.95
Качки годовані з ясним опір.	0.75
Качки товщеві	0.90
Гуси годовані	0.75
Гуси товщеві	0.90
Пантарки годовані	0.90
„ товсті	1.—
Індики год.	1.—
Індички год.	1.10
Індики товсті	1.10
Індички товсті	1.20

Курки й курята приймає в кожній кількості. Іншу птицю в кількости вичдаченого приділу для кожного свого поставця. Птиці не годовані, худі не приймає. Приймає нових доставців.

Купує війсяну питльовану муку, просо й овес.

ОПОВІСТКИ.

Теодора Морозова замісць вінка на могилу бл. п. проф. Мик. Мороза зложила 10 зол. на Рідну Школу.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10